

Шановні рожищани, дорогі земляки!

Прийміть мої вітання з нагоди Дня Державного Прапора України та 25-ої річниці Незалежності України!

Кожна держава до свободи й незалежності прямує своїм шляхом. На жаль, для українського народу ця дорога триває досі. Нині, Україна у стані неоголошеної війни: частина території анексована, кожного дня гинуть вояки, а біженцями та переселенцями у своїй країні стали десятки тисяч людей.

28 серпня, ми вдруге будемо згадувати тих, хто загинув в «Іловайському котлі». Про ці події неможливо спокійно говори-

ти.

Я впевнений, що кожен українець відчув свою відповідальність за країну, за народ та пронесе крізь роки світлу пам'ять про жертвність всіх борців, які поклали на вівтар незалежності власні життя.

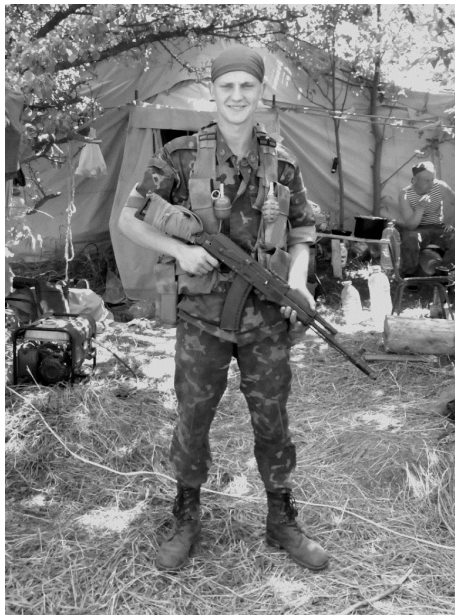
Бажаю громаді міста Рожище щедрої долі та мирного неба. Щоб синьо-жовтий стяг незабаром майорів не тільки у нас, на Заході, а й на Сході України.

Слава Україні! Слава нашим героям!

З повагою міський голова В'ячеслав Поліщук

Іловайський котел: свідчення очевидця

29 серпня 2014 року для України стало датою безповоротної трагедії, яка вплелася у вишиту історію України чорними нитками. Починаючи із Дня Незалежності і до кінця серпня два роки тому в Іловайську, що на Донеччині, в оточенні опинилися кілька тисяч український військових як із частин ЗСУ, так і добровольців. «Іловайський котел» став прикладом героїзму простого українського люду, самовіддачі людей, які, попрощавшись із життям, дивом повернулися додому живими.

Двадцятичотирирічний рожищанин Микола Вірний народився та виріс в Рожищі. Спочатку працював водієм-експедитором у ВПК «Україна», пізніше – в приватного підприємця Сергія Новосада. Строкову службу проходив у Новоград-Волинську в 12 інженерному полку. Отримав спеціальність сапера. Саме ця професія і стала для хлопця вирішальною в житті.

Микола завжди переймався долею країни. Був учасником Помаранчевої революції в Києві та Революції Гідності тут, на місці. Важко хлопцеві сприймалася анексія Росією Криму, перші заворушення на Сході. Але вже 7 квітня 2014 року, саме на Благовіщення, Микола принесли повістку. Ховатися не став, і навіть сьогодні каже: «Тож не інвалід». Далі медогляд, поспішне збирання речей і відправка в частину. Як і більшість Волинян потрапив у 51 ОМБР.

Два тижні навчання у Володимирі та ще місяць на Рівненському полігоні і на Схід.

Водій саперної роти, саме таку посаду довелося зайняти Миколі в своїй бригаді. Тому пригодилися йому знання, які отримав під час строкової служби. А були там танкісти, які й «зеленого поняття» не мали, з якої сторони підійти до вибухівки.

- Машини нам дали такі, що з 2009 року їх з боксу ніхто не виганяв, - каже боєць АТО.

Не один день довелося полежати під «купою металобрухту», аби «воно» поїхало. Робив на совість, бо знав – від

справності машини на війні багато чого залежить.

- В травні, завантаживши на ешелони техніку, нас відправили в місто Дачне, що на Дніпропетровщині, - пригадує військово-вслужбовець. – Не пам'ятаю, скільки ми блок-постів вже поставили, як сепаратисти дочиста розбили один із них поблизу Щастя. Такого тоді ще ніхто не бачив. В частині піднявся бунт, багато хлопців вимагали повернення додому. Правда, їх відправили на полігон, а з тих, хто лишився, сформували добровільний батальйон «Колос». Це десь приблизно було чотири з половиною тисячі людей.

Послуживши в «Колосі» два місяці, Микола приїхав додому у відпустку «під чесне слово». А вже коли повернувся, то добровольці були на Савур-Могилі, тож Микола знову потрапив до складу 51 ОМБР. Спочатку стояли над трасою Донецьк-Маріуполь, а пізніше відправили під Іловайськ. На той час основне завдання, яке лягло на плечі солдатів - супровід колон та встановлення мостів.

- Ми себе називали «групою інтересних завдань», бо мали все знати, все вміли і все робити, - посміхається наш співрозмовник.

Микола вже й добре не пам'ятає назв міст, проте, взявши до рук мапу, орієнтується стовідсотково. Спостерігаю за вказаними напрямками і розумію, що цей молодий хлопча пройшов самі «спекотні» точки.

- Ми приїхали на роздоріжжя між Многопіллям та Іловайськом, мали ставити моста, - пригадує чоловік. – Там були добровольчі батальйони «Донбас» та «Дніпро». Нам сказали залишатися, доки вони не візьмуть потрібної позиції. Так ми і залишилися, поки вони не зачистили пів-Іловайська. А 13 серпня російські війська почали масово заходити на цю територію.

Там «під салюти» сепаратистів зустрів наш земляк свій 22-ий день народження. Знає, яке то воно те відчуття, коли тебе «супроводжують» під дулом танка.

- На елеваторі в Котейнікова, де ми на той час перебували, по рації передали, що зі сторони Росії їде велика колона броньованої техніки, - розповідає Микола Вірний. – Через день ми знялися із елеватора та поїхали на Многопілля, бо всі розуміли, що двадцять чоловік нічого не зроблять проти такої кількості противника.

Зайнявши позиції, хлопці почали окопуватися, ховати техніку. А 24 серпня, на День Незалежності, о 4 годині ранку їх вже «старанно вітали салютами» проросійськи налаштовані сепаратисти. «Поливали» вогнем безперестанку дві години. За словами чоловіка, було враження, що це не закінчиться ніколи. Але на день все притихло, а вже після обіду із посадки в сторону української бригади їхав танк. Микола Вірний пригадує, що по ньому стріляли зі всього, з чого тільки можна. Бо протитанкової зброї не було, з шести БМП, стріляла лише одна, але наші військові таки знайшли можливість

впоратися із цією «смертельною машиною»: побили оглядові вікна, позбавивши екіпаж можливості «бачити». Сепаратисти від'їхали в посадку, танка залишили і втекли.

На жаль, в нерівному бою загинув побратим Миколи, Роман. Він був наймолодшим членом бригади.

- Сергій з Луцька, аби не потрапити під обстріл, повз по обгорілому полю, дуже попикся, а Пашу «Медіка» від смерті вберегла кевларова каска, яку я привіз з дому. В ній так і стирчала куля 7,62.

Після того, як оговталися від втрати та бою, хлопці забрали собі підбитий танк. Під вечір з посадки виїхала ціла колона техніки. 2 години 45 хвилин йшов запеклий бій. Двадцять чоловік проти двісті – це неспроста. Але, як згодом виявилось, це були наші війська, які до них прямували на підкріплення...

Хлопці отримали «ПТУРи», протитанкові ракети, які вже досить скоро стали їм у нагоді. Розказувати, що довелося пережити за ті кілька днів, мабуть, не варто. Повірте, те, що побачив Микола, неможливо передати на словах і не кожен повірить, що в XXI столітті таке діється не просто в світі, а у нашій країні.

Військовослужбовці пережили не просто другий день народження, вони дивом залишилися живими. Проте добре розуміли, що в оточенні, а командир ще й «порадував», що «зелений коридор», про який вже йшла мова, не буде таким простим, як би хотілося.

29 серпня оточеним під Іловайськом українським частинам були запропоновані умови виходу з кільця. Але всупереч досягнутим домовленостям, в шести кілометрах південніше Іловайська колону зустріли шквальним вогнем.

- Коли мали виходити з оточення, виїхали на трасу до Старобешева, проскочили першу російську колону, яка тягнулась метрів сто. Проходячи наступну колону попали під автоматні черги, ще через три кілометри – в хід пішли міномети, а там танки і все, з чого можна стріляти, - з сумом пригадує наш співрозмовник влаштований російськими військами та сепаратистами обіцяний «зелений коридор».

Українські військовослужбовці просто були живими мішенями по яких відпрацьовували свої навички російські солдати.

Коли в мотор «Урала», яким кермував Микола Вірний, потрапив снаряд, та на щастя не здетонував, хлопцю довелося підірвати свою машину. Микола віз детонуючі пристрої і добре розумів, проти кого все це «добро» було б згодом спрямоване.

Пересіли на «ІМЕР», попрямували далі, щоправда, заїхали недалеко, в Новокате-риці з териконів російські війська почали обстріл. Перше потрапляння - і відразу вбитий. Пізніше Микола Вірний тільки встиг побачити, що «ІМЕР» загорівся. І настала тиша...

- В дев'ять годин ранку я прийшов до тям, - пригадує демобілізований солдат. – Де я, що я? Оговтавшись, побачив,

що в полоні. Глянув на себе - нога ззаду «теліпається», в руці стирчать осколки, і біль... В 9:30 приїхали російські КаМАЗи і всіх живих та непораних забрали. А куди, то Бог їх знає. В 12 годин привели ротного з хлопцями. Ми всі лежали в середині терикона. Нас було десь близько 180-200 чоловік. Був і один мертвий. Через трохи до нас підійшов російський медик та порадив обмотати чотирьом непораним голови марлею і полити йодом.

«Ви будете переїжджати Старобешеву, так як ви кажете сепарів, то щоб до вас претензій не було, зробіть, як я сказав», - зауважив російський медик.

- Через трохи до нас підійшов ще один російський солдат та запитав, хто вміє стріляти з «ПТУРа», один хлопець не подумав і підняв руку, той єхидно запитав чи він хрещений, отримавши ствердну відповідь, кинув: «То я зараз побачу, який ти хрещений!» і забрав його, - пригадує боєць. – Як дізналися пізніше, в них застряг снаряд в «ПТУРі» і треба було його дістати.

В третій годині приїхали волонтери з Червоного хреста, забрали пораних. По дорозі хлопці бачили жахливі картини боїв, які були напередодні. Гори трупів, кров та розірвані понівечені тіла всюди, навіть на електропроводах...

- Нас погрузили в санітарні машини, коли проїжджали сепаратистів, то вони ще познімали з наших солдатів у кого були бронежилети, - розказує Микола. – А один з них, ходив і махав ножом, кажучи: «Попалися б ви мені, я б вас різав так, як мене вчили».

За словами Миколи Вірного, порівняно з сепаратистами, то російські солдати просто «ангели». Бо як пізніше розповідали ті, які були в полоні у «наших» бойовиків, то вони з ними витворяли дикі речі.

Миколі Вірному пощастило вийти живим із цього місива. Пізніше його відправили в госпіталь до Дніпропетровська, згодом переправили на Львів. Молодий чоловік пережив багато операцій. З тіла медики витягли 12 осколків, а два ще залишилися, нагадуючи Миколі про ті страшні дні.

Страшно подумати, як пережили це все мама-волонтерка Марія Вірна та дівчина Ірина. Та, видно, Бог почув молитви люблячих сердець та повернув сина і коханого додому.

Якщо прослідкувати написане про Іловайський котел у ЗМІ, то спостерігається один ясний факт — два роки назад у серпні Росія почала відкрите вторгнення на територію України. Там, де Кремлю не вдається підкорити Україну підкупом, шантажем і погрозами, він готовий і буде застосовувати крайні агресивні заходи.

P.S. Нещодавно Микола Вірний та його кохана Ірина побралися. Мають спільне прізвище – Вірні. Ми бажаємо, аби сімейне життя подружжя йшло рівними дорогами, а вірність почуттів, перевірена війною, стала запорукою щасливого життя.

Десята сесія міської ради

16 серпня відбулася десята сесія Рожищенської міської ради, під час якої було розглянуто 21 питання.

Депутати одногосно підтримали рішення про збільшення видаткової частини на 100 тисяч гривень за рахунок іншої субвенції з обласного бюджету на співфінансування проєктів-переможців обласного конкурсу місцевих ініціатив. Проєкт має назву «Підвищення екологічної свідомості мешканців міста Рожище шляхом розбудови відповідної вуличної інфраструктури та проведення інформаційної, роз'яснювальної та агітаційної кампанії щодо покращення благоустрою вулиць міста».

312 тисяч гривень надійшло як субвенція з районного бюджету на заробітну плату, матеріальну допомогу дитячим садочкам – 194 тисячі та на придбання дитячих ліжечок в ДНЗ «Сонечко» - 118 тисяч гривень.

Збільшилася й видаткова частина міського бюджету «Благоустрій міст, сіл, селищ» на 184 тисячі гривень. З них 60 тисяч вільних залишків коштів депутати спрямували: на виконання монтажних робіт з освітлення вулиць Багряного і Пилипа Орлика – 25 тисяч, вулиці Черняхівського – 35 тисяч гривень (доки газета готувалась до друку, на вулицях Багряного, Пилипа Орлика та Черняхівського вже під'єднали освітлення).

Народні обранці підтримали клопотання директора ПЖКГ Анатолія Медведєва та спрямували 100 тисяч гривень на ремонт водопровідно-каналізаційної мережі міста.

Депутати підтримали рішення про Порядок плати за тимчасове користування місцем розміщення рекламних засобів, що перебувають у комунальній власності територіальної громади міста. Після обговорення зійшлися на думці, що найоптимальніший розмір плати за квадратний метр рекламної площі становитиме 3 відсотки. В грошовому еквіваленті це 43-44 гривні за квадратний метр на місяць. Також під час сесії депутати міської ради затвердили типовий договір на право тимчасового користування місцями розміщення зовнішньої реклами.

Одногосно обранці народу підтримали рішення про створення комісії для проведення конкурсу з передачі в концесію шляхом створення об'єктів у сфері теплопостачання для установ, що перебувають у власності територіальної громади міста.

Як повідомив заступник міського голови Віталій Поліщук, ще в квітні на сесії було прийняте рішення про закриття центральної котельні міста і створення об'єктів теплопостачання соціальної сфери, які фінансуються з міського бюджету. Були різні пропозиції потенційних концесіонерів. Зійшлись на тому, що будуть збудовані і передані в концесію 4 автономні котельні, які обслуговуватимуть дитячий садок №4, гуртожитки за адресою Незалежності, 94 і Незалежності, 43, а також приміщення міської ради.

Було прийняте рішення про створення конкурсної комісії для проведення

конкурсу з передачі в концесію шляхом створення об'єктів у сфері теплопостачання для установ, що перебувають у власності територіальної громади міста. Очолюватиме комісію заступник міського голови Віталій Поліщук. До її складу увійшли працівники міської ради Іван Лукасевич, Оксана Данилюк, Ірина Попова, Марина Спірідонова, директор Рожищенського ПЖКГ Анатолій Медведєв, голова постійної профільної комісії міської ради Вадим Зінгель, а також Василь Дутко – директор інформаційно-аналітичного центру «Волинськ-енергософт». Ця консалтингова компанія з Луцька надаватиме усю правову і організаційну допомогу у впровадженні цього проєкту у Рожищі.

Також під час сесії міської ради заступник міського голови Віталій Поліщук представив депутатам «Програму підвищення енергоефективності та енергозбереження в місті Рожище на 2016-2018 роки». Програма розроблена з метою впровадження комплексу заходів для реалізації потенціалу енергозбереження в установах та закладах міської ради та житлових будинках мешканців міста. Обсяг її фінансування складає 900 тисяч гривень. Кошторисом витрат передбачені заміна вікон, зовнішніх дверей на енергоефективні, термомодернізація зовнішніх стін, встановлення та заміна газових котлів, ремонт покрівель, відновлення теплової ізоляції трубопроводів та заміна окремих їх ділянок, проведення робіт з гідралічного балансування систем опалення, придбання та

заміна ламп розжарювання на енергозберігаючі, заміна та ремонт мереж електропостачання, відшкодування з міського бюджету частини нарахованих фінансовою установою відсотків за кредитами, отриманими позичальниками на впровадження заходів щодо ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження.

З метою забезпечення безпосередньої участі народу у здійсненні правосуддя, депутатами було затверджено список присяжних Рожищенського районного суду. Делегували на таку відповідальну місію: підприємців Юрія Бенешука, Олега Давидовича, Вадима Зінгеля, Віру Шварцкоп, безробітних Олександра Гаврука, пенсіонерів Сергія Дунця та Марію Мартинюк, вчителя-організатора ЗОШ №1 Вікторію Котовську, заступника директора ЗОШ №2 Тетяну Ліснічук, директора ЗОШ №1 Мирослава Максимюка, заступника головного лікаря Рожищенської ЦРЛ Олександра Моргуна, керівника народного аматорського театру РД «Просвіта» Наталію Марценюк.

Найбільше під час сесії депутати дискутували над зверненням районного управління фінансів, яке просило виділити 25 тисяч гривень на придбання дороговартісного принтера. Голоси розділилися наступним чином: 9 - «за», 2 - «проти», 4 - «утримались», тож у виділенні коштів було відмовлено.

Крім того, на сесії розглянули низку земельних питань.

Бюро правової допомоги - можливість реалізувати своє право на безоплатну правову допомогу за місцем проживання

З метою забезпечення та розширення доступу до якісної безоплатної первинної та вторинної правової допомоги, відповідно до Плану заходів з реформування територіальних органів Міністерства юстиції та розвитку системи надання безоплатної правової допомоги, із 1 вересня 2016 року в Україні буде відкрито понад 400 бюро правової допомоги у структурі місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги у районах та містах обласного значення у всіх регіонах України. Так у структурі Луцького місцевого центру з'являється 3 (три) бюро правової допомоги: у Рожищі, Ківерцях, Маневичах. У містах, де вже діють 100 місцевих центрів (зокрема і в Луцьку), функції бюро будуть виконуватися такими центрами. Основними завданнями бюро є:

– активне правопросвітництво на рівні кожної територіальної громади, роз'яснення положень законодавства у сфері безоплатної правової допомоги

та порядок отримання такої допомоги. Надання правових консультацій та роз'яснень з правових питань;

– точка доступу до електронних сервісів Мін'юсту (в подальшому – всіх державних електронних сервісів);

– розгляд звернень осіб про надання безоплатної первинної правової допомоги, складання скарг, заяв та інших документів правового характеру;

– прийом звернень щодо надання безоплатної вторинної правової допомоги, допомога у складанні таких звернень;

– здійснення представництва інтересів осіб в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами та/або складання документів процесуального характеру.

У кожному бюро працюватиме 2-3 працівники-юристи, які надаватимуть послуги громадянам. Крім того, у кожному центрі буде 3 робочі станції для користування клієнтами: одна для ге-

нерації ЕЦП (електронного цифрового підпису) та дві для доступу до електронних сервісів Мін'юсту.

Бюро правової допомоги є мережею точок активного поширення правової інформації та доступу до правових консультацій на рівні територіальних громад та соціально вразливих суспільних груп.

Діяльність бюро правової допомоги буде спрямована на декілька цілей:

– підвищення правової грамотності мешканців сільської місцевості та малих міст;

– сприяння досудовому врегулюванню цивільних та адміністративних спорів і зменшення навантаження на судову систему;

– зменшення ризику обмеження доступу до права і правосуддя для найбільш соціально вразливих суспільних верств внаслідок запровадження виключного права адвокатів на представництво в суді та зв'язку з браком адвокатів у сільській місцевості та

малих містах;

– зменшення домашнього насильства, дискримінації та попередження злочинності, насамперед, серед неповнолітніх;

– посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад;

– сприяння більшій залученості територіальних громад до роботи сформованих ними органів місцевого самоврядування;

– оперативна синхронна комунікація змісту реформ, які проводяться Урядом у сфері освіти, охорони здоров'я, соціальної та інших сферах на рівень територіальних громад;

– запобігання побутовій корупції на базовому рівні.

Адреса бюро правової допомоги у місті Рожище: вул. Незалежності, буд. 60.

Керівник: Лясковський Сергій

Сміттєва проблема в місті, або чи справді рожищанам викидати нічого?

Було б неправдою говорити, що проблема сміття в нашому місті нова. Багато людей не вважають за потрібне підписувати договір про вивезення ТПВ з КП «Дільниця благоустрою міської ради».

«За період роботи «Дільниці благоустрою» траплялись різні випадки ухиляння мешканців від сплати за послугу: одні викидають сміття до контейнерів біля багатоквартирних будинків і вважають, що так правильно, а те, що за них оплачують інші, їх не цікавить. Другі викидають сміття в найближчій лісо-смугі і спокійно живуть далі, треті уму-дряються підставити сміття до сусіда і,

в кращому випадку, оплату розділять навпіл, а четверті, найоригінальніші, ховаються тихенько за сміттевозом і, думаючи, що їх ніхто не помічає, віртуозно закидають своє сміття на кузов сміттевоза.

На які тільки хитрощі не йдуть мешканці міста, аби зекономити 10 – 15 гривень в місяць. Прикро, що коли кількість мешканців в будинку меншає, хтось, наприклад, тимчасово не проживає, виселився або ж помер, то власники будинків нам про це обов'язково повідомляють, а коли кількість мешканців збільшується, хтось заселиться чи народиться, ніхто не вважає за потріб-

не повідомити», - коментують ситуацію в Дільниці благоустрою.

За словами комунальників, дуже багато випадків, коли жителі з приватного сектору вступають в дискусію з водіями сміттевозів та працівниками Дільниці благоустрою через те, що ті забирають лише норму, передбачену на одного мешканця, а не всю кількість сміття, яку вони позаносяли. І такі непорозуміння виникають тому, що в будинку проживає більша кількість мешканців, ніж та, за яку вноситься оплата, або ж викидають не ТПВ, а траву, гілля, будівельне сміття, автозапчастини, меблі, побутову техніку та інше.

Як не прикро, але околиці райцентру щороку обростають сміттям. Не встигли комунальники торік вивезти сміття із посадок, що неподалік залізничної колії, як тут же розрослося рукотворне нагір'я нечистот. А в сміттєві баки по вулиці Шевченка, здається, привозять сміття з цілого міста, а то й з найближчих сіл. Та й об'їзна дорога міста «красою не блищить».

Не забувайте сплатити за сміття! Адже порядок в місті залежить від кожного із нас! Кричимо, що хочемо в Європу, а самі потопаємо у смітті, за вивіз якого боїмося заплатити. Будувати чисте місто починаймо кожен з себе.

Інформація про оголошення конкурсу з передачі в концесію об'єктів теплопостачання Рожиченської міської ради

Об'єкт, що пропонується до концесії:
Побудова котельні, призначеної для надання послуг, пов'язаних з постачанням тепла і гарячої води дошкільному навчальному закладі № 4 «Струмочок» по вул. Шевченка, 89.
Орган, який надає концесію:
Рожиченська міська рада.
Строк, на який об'єкт передається в концесію: **10 (десять) років**.
Строк подання заявок на участь у концесійному конкурсі: **до 26 вересня 2016 р.**
Розмір реєстраційного внеску: **3000 (три тисячі) гривень**.
Строк, протягом якого оголошуються результати концесійного конкурсу: **протягом п'яти днів з дня прийняття рішення міською радою.**

Об'єкт, що пропонується до концесії:
Побудова котельні, призначеної для надання послуг, пов'язаних з постачанням тепла і гарячої води гуртожитку по вул. Незалежності, 43.
Орган, який надає концесію:
Рожиченська міська рада.
Строк, на який об'єкт передається в концесію: **10 (десять) років**.
Строк подання заявок на участь у концесійному конкурсі: **до 26 вересня 2016 р.**
Розмір реєстраційного внеску: **3000 (три тисячі) гривень**.
Строк, протягом якого оголошуються результати концесійного конкурсу: **протягом п'яти днів з дня прийняття рішення міською радою.**

Об'єкт, що пропонується до концесії:
Побудова котельні, призначеної для надання послуг, пов'язаних з постачанням тепла і гарячої води адмінбудівлі Рожиченської міської ради по вул. Незалежності, 60.
Орган, який надає концесію:
Рожиченська міська рада.
Строк, на який об'єкт передається в концесію: **10 (десять) років**.
Строк подання заявок на участь у концесійному конкурсі: **до 26 вересня 2016 р.**
Розмір реєстраційного внеску: **2500 (два тисячі п'ятсот) гривень**.
Строк, протягом якого оголошуються результати концесійного конкурсу: **протягом п'яти днів з дня прийняття рішення міською радою.**

Об'єкт, що пропонується до концесії:
Побудова котельні, призначеної для надання послуг, пов'язаних з постачанням тепла і гарячої води гуртожитку по вул. Незалежності, 94.
Орган, який надає концесію:
Рожиченська міська рада.
Строк, на який об'єкт передається в концесію: **10 (десять) років**.
Строк подання заявок на участь у концесійному конкурсі: **до 26 вересня 2016 р.**
Розмір реєстраційного внеску: **2500 (два тисячі п'ятсот) гривень**.
Строк, протягом якого оголошуються результати концесійного конкурсу: **протягом п'яти днів з дня прийняття рішення міською радою.**

Вимоги до оформлення заявок на участь у конкурсі:

З дня оголошення концесійного конкурсу будь-яка юридична особа, фізична особа – підприємець, що має бажання та володіє професійними, матеріальними і фінансовими ресурсами взяти участь у концесійному конкурсі, може подати відповідну заявку до конкурсної комісії.

Заявки на участь у конкурсі (надалі за текстом також – «заявки») подаються конкурсній комісії протягом сорока днів з дня оголошення конкурсу. Особи, які подали такі заявки, вважаються претендентами на участь у конкурсі.

Заявки подаються конкурсній комісії на наступну адресу:

45100, м.Рожиче, вул. Незалежності, 60.

Заявки, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку, конкурсною комісією не розглядаються.

У заявці претендентів - юридичних осіб зазначаються: повне найменування; місцезнаходження (юридична адреса); дата, місце та найменування органу державної реєстрації; реквізити всіх банківських рахунків; телефон (телефакс); обраний претендентом спосіб отримання повідомлень від конкурсної комісії щодо розгляду заявки та конкурсної документації (поштою, кур'єрською поштою та ін.); перелік документів, що додаються до заявки (із зазначенням кількості аркушів кожного документу).

У заявці претендентів - фізичних осіб - підприємців зазначаються: прізвище, ім'я, по батькові; місце реєстрації за даними паспорту; дата, місце та найменування органу державної реєстрації фізичної особи як підприємця; реквізити всіх банківських рахунків; телефон (телефакс); обраний претендентом спосіб отримання повідомлень від конкурсної комісії щодо розгляду заявки та конкурсної документації (поштою, кур'єрською поштою і та ін.); перелік документів, що додаються до заявки (з зазначенням кількості аркушів кожного документу).

До заявки додаються:

засвідчені в установленому порядку копії статуту або інших установчих документів, свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності;

дані, які підтверджують можливість претендента забезпечити належне фінансування своєї концесійної діяльності:

баланс підприємства (форма 1) - для резидентів;
звіт про фінансові результати та їх використання (форма 2) - для резидентів;
звіт про фінансово-майновий стан підприємства

(форма 3) - для резидентів;

розшифровка дебіторської та кредиторської заборгованості з позначенням дати їх виникнення;

відомості щодо наявності досвіду та можливості технологічного і організаційного забезпечення такої діяльності.

Заявник має право додати до заявки любі інші документи, які підтверджують його переваги при оцінці комісією конкурсної пропозиції.

Заявка підписується уповноваженими посадовими особами претендента (у необхідних випадках - також головним бухгалтером) і завіряється печаткою претендента.

Копії документів, що додаються до заявки та щодо яких «Інструкція для заявників» не вимагає нотаріального посвідчення, мають містити на кожному аркуші з текстом напис «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, прізвища, ім'я, по батькові заявника/уповноваженого представника заявника, що засвідчується підписом заявника/уповноваженого представника заявника та печаткою заявника (за наявності печатки).

Заявка та додатки до неї повинні бути викладені без підчисток або дописок, закреслених слів чи інших незастережних виправлень.

Заявка та додані до неї документи мають бути зшиті разом однією ниткою (стрічкою), пронумеровані наскрізь з першого по останній аркуш та містити на останньому аркуші (на місці зшивання) напис «Прошито __ аркушів(а)», що засвідчується підписом заявника/уповноваженого представника заявника та печаткою заявника (за наявності печатки).

Заявки та додані до неї документи подаються заявником особисто або уповноваженим представником заявника, або надсилаються поштою з описом вкладення та повідомленням про вручення.

Заявки, що надійшли до конкурсної комісії, підлягають реєстрації в порядку, визначеному Порядком утворення і роботи конкурсної комісії.

Неподання у заявці та доданих до неї документах необхідної інформації, подання її у неповному обсязі або подання неправдивої, недостовірної інформації є підставою для відхилення заявки (недопущення до участі в концесійному конкурсі).

Заявники, зареєстровані в офшорних зонах, країнах, внесених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, отриманих злочинним шляхом, до участі у конкурсі не допускаються. До участі у конкурсі не допускаються також заявники, хоча б один з власників яких

відповідає ознакам, зазначеним у першому реченні цього пункту.

Заявник, заявка якого відхилена, може повторно подавати заявку на участь у конкурсі в разі усунення обставин, що стали причиною її відхилення.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів:

Наявність управлінських та організаційних можливостей, які забезпечать умови здійснення концесійної діяльності централізованого теплопостачання, у сфері теплопостачання та обслуговування об'єктів теплопостачання.

Наявність в штатному розкладі працівників, які мають досвід обслуговування об'єктів теплопостачання (котельні, теплових пунктів, теплових трас) не менш ніж 5 (п'ять) років .

Наявність можливостей технологічного та організаційного забезпечення у сфері надання послуг, пов'язаних з постачанням споживачам тепла.

Наявність умов, що підтверджують можливість заявника/претендента забезпечити належне фінансування концесійної діяльності, відповідно до вимог конкурсної документації.

У разі звернення претендентів до комісії їм надається додаткова інформація про:

- умови надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження концесійної діяльності;
- обсяги робіт, які повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером;
- обсяги товарів (робіт, послуг), виготовлення (виконання, надання) яких гарантує концесіонер;
- обсяги відомостей про претендента;
- основні обов'язки концесіонера;
- фінансові та інші гарантії концесієдавця;
- необхідність отримання згоди органу Антимонопольного комітету у випадках, передбачених законодавством;

- особливі вимоги до охорони навколишнього природного середовища та охорони праці;
- форму заявки на участь у концесійному конкурсі.

Комісія надає також іншу інформацію, необхідну претенденту для участі у концесійному конкурсі.

Інформація щодо умов конкурсу, порядку проведення конкурсу, вимог до оформлення та порядку подання заявок на участь у конкурсі надається конкурсною комісією за наступною адресою, вказаною вище.

Конкурсна комісія

Повідомлення про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості у проекті містобудівної документації «Детальний план території на вул. Промислова, 73 в м. Рожиче Волинської області для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд»

Детальний план території по вул. Промислова, 73 в м. Рожиче Волинської області розроблено з метою визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними і санітарно-гігієнічними нормами та з метою визначення параметрів забудови земельної ділянки.

Склад та зміст проекту:

1. Пояснювальна записка.

2. Вихідні дані, додатки.

Основні техніко-економічні показники:

В проекті опрацьовано планувальне рішення вико-

ристання та забудови території, охопленої детальним планом території, розроблені проектні пропозиції щодо розміщення на проєктованій земельній ділянці житлового будинку.

Замовник містобудівної документації: Рожиченська міська рада.

Розробник містобудівної документації: ТОВ «АРХІ-ТЕК-ПРОЕКТ».

Підстава для розроблення містобудівної документації - Рішення Рожиченської міської ради від 09.06.2016р. №8/13.

З детальним планом території можна ознайомитись в приміщенні Рожиченської міської ради за адресою: м. Рожиче, вул. Незалежності, 60 протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення.

Відповідальний за організацію розгляду пропозицій – заступник міського голови Поліщук В.О.

Подання та прийом пропозицій здійснюється протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення.

Розгляд пропозицій здійснюється в місячний строк з дня їх подання.

Які права мають господарі, які реалізують власну сільгосппродукцію?

16 серпня до Рожичанського міського голови В'ячеслава Поліщука на прийом прийшли продавці, які реалізують свою продукцію біля скверу Богдана Хмельницького. Основна ціль їх візиту, аби їм дали можливість продавати те, що виростили на власному городі, оскільки це їх основний дохід.

Міський голова В'ячеслав Поліщук наголосив, що він розуміє їх ситуацію та по-людськи переживає цю проблему, але порядок повинен бути для всіх і всі повинні його дотримуватися.

- Криками та звинуваченнями один одного ми не вирішимо наболілу про-

блему, яка в нашому місті існує роками, - зауважив В'ячеслав Поліщук. - Тому я вас прошу, давайте вирішимо її раз і назавжди. Торгувати в парку не можна! І це не обговорюється. Ті, хто реалізує м'ясну продукцію - йде в м'ясний павільйон, молочку - в молочний. А згідно з внутрішніми наказами по ринку, люди, які реалізують надлишок сільськогосподарської продукції, мають право виставляти свій товар на території від Б.Хмельницького до «Колібриса».

Люди кажуть, що підприємці, які торгують біля «Колібриса», неодноразово не давали їм розкласти навіть ту невелику

кількість власноруч вирощеної продукції, яку господарі привозять зі свого городу. Тому говорити про те, що вони добровільно звільняють територію біля «Колібриса», нереально. І ніхто не згадує, що райспоживспілка першочергово зобов'язувалася це місце впорядкувати саме для продавців надлишків сільськогосподарської продукції.

В'ячеслав Анатолійович зауважив, що люди повинні відстоювати свої законні права. Оскільки керуючим ринку є Олександр Ткачук, то він і зобов'язаний вирішувати конфліктні питання, контролювати порядок і захищати права

продавців.

Згідно із Постановою правління РСС №13 від 15 червня 2012 року «Про дозвіл на сезонну торгівлю с/г продукції», керівництво ринку мусить надати виробникам с/г продукції місця для сезонної торгівлі на території між магазином «Колібрис» та міським сквером. Відповідно до цього документу, заступник ринку Ткачук мав провести розмітку на даній території згідно з правом торгівлі, враховуючи відстань від «Колібрису» 1 метр (згідно з договором між РСС та ТЦ «Велес»).

27 серпня – 160-річчя від дня народження Івана Франка

Коли на берегах холодної Неви, в столиці російського самодержавства, навки закрив очі Тарас Шевченко, то багатьом здавалось, що український народ на досить тривалий час залишився без духовного творця. Таке переконання стверджувалося тоді, коли один із видатних ідеологів українського відродження Михайло Драгоманов заявив про необхідність послухності російському престолу, яка даватиме можливість «одурити москаля». Мовляв, виступаючи за гостро з своїми національними домаганнями, необхідно на якийсь час приховати ідею національної революції і спільно з російськими лібералами децентралізувати імперію, добиваючись автономної України.

І раптом у відповідь драгоманівському послушанству Росії з розташованих між москвофілами й австрофілами припаркатських окраїн Соборної української Землі пролунав революційний маніфест, котрий повністю заперечував подібні рекомендації, а закликав до важкої праці і боротьби за права українського народу: «Не пора, не пора, не пора москалеві і ляхові служити! Довершилась Україні правда стара – нам пора для України жити!».

Так міг заявити той, хто відчув пульс

доби, хто бачив, що час для відродження настав, бо «Обриваються звільна всі пута, що в'язали з давнім життям. З давніх брудів і думка розкута. Ожиємо, брати, оживемо!». Ці слова Івана Франка, як грим, пролунали після полум'яної музи Шевченка.

Син сільського коваля, Іван Франко, був переконаний в незнищенності української нації, своїм «вічним революціонером» вказав шлях до свободи для українського народу на своїй землі. В подальшому непокоїла поета проблема національного провідника, на чолі якого повинна стати сильна індивідуальність, постать, яка готова загинути на шляху до мети, але таки вивести рідний народ до землі обітваної.

Образ біблійного героя єврейського пророка Мойсея не виходив з пам'яті присьменника, який захоплювався мужністю і відданістю пророка, що вивів свій народ з єгипетської неволі і сорок років вів його через важкі випробування до нової батьківщини – обіцяної Богом землі. Це надихнуло Івана Франка перенести біблійний сюжет на український ґрунт, написавши поему «Мойсей», в якій відтворив долю України, піднявши проблему духовної єдності народу, як основи національного і державного відрод-

ження і роль поведирів українського народу в кінці XIX – початку XX століття. Поема складається з пролога двадцяти пісень. Пролог – це вступ до поеми, який зворушливо передає болючі роздуми великого сина України над долею рідного народу, поневоленого сусідніми державами: «Народе мій, замучений, розбитий, мов параліч той на роздорозжж, людським презирством, ніби струпом, вкритий. Твоїм будучим душу я тривожу».

Кожен рядок поеми – згусток пекучого болю поета за свій пригноблений народ, згусток великої синівської любові до знедоленої матері-України: «Невже тобі на таблицях залізних записано в сусідів бути гноєм, тяглом у поїздах бистроїзних?». Непохитну віру поетав силу народного духу, в національне відродження України передають такі рядки: «Та прийде час, і ти огнистим вимом засяєш у народів вольних колі, труснеш Кавказ, вперешся Бескидом, покотиш Чорним морем гомін волі і глянеш, як хазяїн домовитий по своїй хаті і по своїм полі».

Іван Франко ради відродження України готовий навіть на забуття нею свого імені: «забудь мене, народе мій, коли, щасливий і міцний, до праці станеш на свій лан і в своїй хаті будеш пан...».

Так багато натерпівшись за своє життя, вболіваючи постійно за Україну, Іван Франко, мав мужність висловитись: «Довго нас, недоля терла, досі нас наруга тре, та ми крикним: Ще не вмерла! І не вмере!». І він глибоко вірив у це, бо задовго до відродження України написав такі рядки: «Встане славна мати Україна, щаслива і вільна, від Кубані аж до Сяну річки одна, нероздільна».

Нащадки Івана Франка, всі нові покоління високо цінують і шанують Кам'янка, до нього не заростає народна стежка. При відкритті пам'ятника, 28 травня 1933 року, було сказано: «Важко знайти в світовій літературі постать величнішу і трагічнішу, більш схожу на Мойсея, що сорок літ проводив свій народ до обітваної землі, але не ступив на неї, аніж фігура Франка, що сорок літ був духовним вождем поневоленого українського народу, але не діждався пришестья волі. Він був і є нашим українським Мойсеєм, який разом з Шевченком і Лесею Українкою провадить нас разом до Соборної України – дійсно новітньої нації, в якій буде забезпечена воля, гідність людини та соціальна справедливість».

Марія Рейкіна, голова Рожичанської районної організації Союзу українок

Крок за кроком до щасливого майбутнього

Оздоровлення дітей влітку – це гарантія міцного імунітету і гарного настрою протягом усього року. Повітря, сонце, жваві ігри, туристичні змагання – це те, що чекало маленьких рожичан у християнському таборі «Крок за кроком», який організували євангельські баптисти.

Цьогоріч табір відвідували 170 дітей, а команда працівників налічувала близько 40 волонтерів. Ми вирішили поспілкуватися із пастором та головним організатором табору Богданом Бандурою.

Коли вперше розпочав функціонувати на території Рожичан християнський табір?

- Християнські табори (дитячі, молодіжні) наша церква проводить дуже давно, мабуть років 15. Літо – це особлива пора, коли можна відпочити з користю, а також послужити ближнім, реалізувати себе, ті здібності, які дарував Бог. Раніше дитячий табір проводився на території

Молитовного будинку. Дітей було багато, але виникли проблеми з харчуванням. Санітарна служба поставила певні вимоги, і ми не стали їх порушувати.

Назустріч нам пішов відділ освіти та молоді РДА і директор ЗОШ №1 міста, надавши територію для функціонування табору. Завдяки цьому ми можемо розраховувати на велику, гарну, затишну територію, запрошувати більшу кількість дітей, надавати їм якісне харчування.

Що спонукало організовувати для дітей відпочинок?

- Багато хто ставить питання: «Навіщо ви це робите?». Перш за все, варто сказати, що команда працівників табору є людьми, які щиро люблять Бога і намагаються виконувати Його настанови у буденному житті. Це волонтери, які не беруть оплати за свою працю, але в той же час намагаються виконати її максимально якісно.

По-друге, хочемо, щоб у нашій християнській країні діти виховувалися на християнських цінностях. У простій та доступній формі ми доводимо діткам, що їх любить Бог, що потрібно любити ближніх, слухатися батьків, виконувати Божі заповіді, не чинити гріха. Хочеться, щоб ці золоті зерна Божого слова формували характер дітей, щоб вони виростили добрими, здоровими тілом і душею, мали страх Господній.

По-третє, якщо ми хочемо мати хороших дітей, гарне місто, добру країну, над їх вихованням потрібно працювати уже сьогодні. Просто робити добро, щоб іншим було добре. Шкода, що в дорослому світі багато людей не живуть за Божими принципами. Там панує неправда, грошоловство, заздрість... Нехай наші діти будуть вище цього і отримають нагороду від Господа.

Які переслідувались цілі при організації християнського табору?

- Кожного разу, проводячи табір, ми вибираємо програму, яка була б корисною, розвиваючою та навчала доброму. Цього разу діти відправлялися у далеку подорож з Апостолом Павлом, вивчаючи дорожні знаки. Головними цілями були такі:

- створення гарних умов відпочинку для дітей нашого міста;
- фізичний розвиток дітей та їх оздоровлення;
- вивчення знаків дорожнього руху, привчити до порядку та відповідальності;
- спонукати дітей правильно реагувати на Божі заборони, бути уважним до Господніх знаків, сприймати їх не як певні обмеження, а як такі, що служать для безпеки їхнього життя;
- мотивувати дітей покладати свою надію на Бога у будь-яких життєвих ситуаціях і інше.

Проблеми, які стають на заваді під час організації та проведення табору?

- За багато років проведення таборів ми здобули певний досвід, зібрали гарну команду, чесних, відданих справі людей. Всі питання, пропозиції обговорюємо разом, плануємо наперед. Кожен відповідальний за конкретну роботу. Дуже вдячні нашій районній лікарні, ветслужбі, санстанції, відділу освіти за сприяння та допомогу кожного на своєму рівні. Якщо і виникають якісь труднощі, то ми звертаємось до Самого Найвищого Начальника.

Плата за табір порівняно із цінами сьогодення просто мізерна...

- Плата за табір помірною. В міру можливості, ми намагалися робити знижки для багатодітних сімей. Усі додаткові витрати покриті церквою ЄХБ.

Чи є якісь плани на майбутнє?

- Усе майбутнє в Божих руках. Ми хочемо, в міру можливостей, реагувати на потреби, які виникають в нашому місті та проголошувати людям християнські принципи життя. Одним з планів, який вже реалізувався, є створення дитячого християнського клубу «Крок за кроком». У програмі клубу: біблійний урок, розвиваючі гуртки (англійський, рукоділля, спортивний), ігри, розваги, солодкий стіл, батут, екскурсії і багато іншого, що допоможе нашим дітям рости здоровими і щасливими. **Тому запрошуємо дітей нашого міста віком 6 -13 років на заняття щосуботи на 10:00 за адресою: вул. 1 Травня, 2, Дім молитви.**

Щиро дякую за розмову.